

คำพ่อ

พระราชทานแก่ชาวพัฒนาชุมชน

๖

“การที่กรมการพัฒนาชุมชนได้จัดให้มีการอบรมผู้นำเยาวชนจากภาคต่าง ๆ มีความสำคัญอย่างยิ่งในด้านวิชาการ สำหรับประชาชนที่อยู่ในส่วนต่าง ๆ ของบ้านเมืองก็จำเป็นต้องมีความรู้สำหรับครองชีพ และสำหรับนำไปใช้ที่ต้องใช้ของคนมีความเจริญก้าวหน้า ความรู้เหล่านี้ก็ได้แก่ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพที่จะทำเพื่อทำมาหากิน ความรู้ในอาชีพนั่นก็เรียกว่าวิชาการ วิชาการนี้แบ่งเป็นหลายส่วน แบ่งเป็นส่วนที่จะทำมาหากินนั้นโดยตรงและสามารถที่จะผลิตสิ่งของหรือทำงานที่เป็นประโยชน์เพื่อหาเงินเลี้ยงตัวแต่เพื่อการทำมาหากินเลี้ยงตัวนี้ บางทีแต่ละบุคคลไม่สามารถจะทำมาหากินได้ก็ต้องรวมกลุ่มต้องช่วยกันในเรื่องที่ของตัว จะเป็นหมู่บ้าน หรือจะเป็นสหกรณ์หรือเป็นชุมชนก็ต้องร่วมแรงกันทำงาน เพื่อที่จะให้ได้ผลงานของตนให้เป็นประโยชน์แก่ชีวิตแก่ชุมชนของตน... วิชาการนี้ก็เป็นวิชาการอีกอย่างหนึ่ง ไม่ใช่วิชาการโดยตรงในการผลิตสินค้าหรือสิ่งของ เป็นวิชาในด้านที่จะทำให้สินค้าที่ตนทำ สิ่งของที่ตนปลูกเป็นประโยชน์ขึ้นมาเป็นเงินเป็นทองและเป็นความก้าวหน้า วิชานี้คือวิชาเศรษฐกิจต้องแลกเปลี่ยนสินค้าและค้าขาย การแลกเปลี่ยนสินค้าหรือค้าขายนี้ก็ไม่ใช่ว่าเฉพาะอยู่ในชุมชนของตนเองต้องขายไปจังหวัดอื่น ๆ ขายเข้ามาในกรุงเทพฯ หรือต่อไปก็ต้องขายไปต่างประเทศ อันนี้เป็นหลักวิชาของเศรษฐกิจ ซึ่งถ้าแต่ละคนอยากจะมีความเจริญจะต้องรู้จักวิชานี้บ้างเหมือนกันแต่ก็มีข้อสังเกตอยู่ว่า วิชานี้...ต้องแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างชุมชนและระหว่างจังหวัด ต่อไปจนกระทั่งระหว่างประเทศ จึงเป็นวิชาที่กว้างขวาง

พวกเราทั้งหลายต้องรู้ว่าแต่ละชุมชนอยู่ได้ด้วยตนเอง และถ้าอยากอยู่ให้ดีขึ้นให้มีความเจริญ ให้มีความอยู่ดีกินดีขึ้น มีรายได้มากขึ้น จะต้องแลกเปลี่ยนระหว่างชุมชนระหว่างหมู่บ้าน ระหว่างจังหวัด ระหว่างประเทศ จะต้องมีความสามัคคี ความสามัคคีปรองดองกันระหว่างบุคคลในประเทศจึงเป็นความสำคัญเพื่อให้แต่ละคนได้สามารถที่จะทำมาหากินมีความก้าวหน้า

เครื่องหมายผู้นำเยาวชน มีสิ่งสำคัญที่สุดคือ ธงชาติอยู่ในเครื่องหมาย และเป็นส่วนใหญ่ที่สุด อันนี้มิใช่เพราะต้องทราบว่าเขาดีนี่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับทุกคนและต้องร่วมกันสร้าง ไม่ใช่ว่าแต่ละคนต่างอยู่ ทุกคนได้รับความรู้ในทางวิชาการได้รับความรู้ในทางความสามัคคีว่าต้องรวบรวมกำลัง ต้องร่วมแรงกันเพื่อที่จะสร้างความเจริญแก่บ้านเมือง... ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในมวลประเทศทั่วโลก และที่ประเทศไทยอยู่มาด้วยความผาสุกก็เพราะความสามัคคีของประชาชนในประเทศที่หวงแหนบ้านเมือง ที่ถือว่าบ้านเมืองเป็นที่อยู่แห่งตน ถ้าบ้านเมืองไทยไม่มีก็จะจมลงไปในส่วนที่จะไม่มีชื่อ และจะมีคนไม่มีความภูมิใจว่าเราเป็นประเทศไทยและเราได้ช่วยกันสร้างทั้งนั้นไม่มีความสำคัญใด ๆ เลย ถ้าประเทศไทยไม่มีอยู่

ฉะนั้นประโยชน์ของการประชุมที่ยิ่งใหญ่กว่าวิชาการด้วยซ้ำ ก็คือ ความได้เข้าใจว่าเราทุกคนต่างคนอยากได้ความสุขความเจริญ ความเป็นคนไทยมีเกียรติและมองเห็นทางแล้วว่าเราต้องปฏิบัติตนให้ดี ให้ได้มีความสามารถที่จะทำความก้าวหน้าพัฒนาและได้เห็นสิ่งสำคัญว่าเราต้องร่วมแรงกันทำงานเพื่อให้บ้านเมืองคงอยู่

การทำบ้านเมืองคงอยู่เป็นงานที่ยากลำบาก
เพราะว่าคนที่อยู่ในประเทศย่อมต้องมีการขัดแย้งกันบ้างเหมือนในครอบครัว อยู่ใกล้ชิดกันก็อาจขัดแย้งกันได้
แต่ถ้าเมื่ออยู่ในครอบครัวเดียวกันคือประเทศชาติ ก็เป็นครอบครัวใหญ่
ต้องรู้จักอภัยกัน รู้จักปรองดองกันให้ดี
การมาประชุมจึงเป็นโอกาสที่จะไต่ถามข้อสงสัยที่มี
ไต่ถามว่าเหตุผลมีอย่างไร แล้งลงท้ายก็จะปรองดองได้
เพื่อให้บ้านเมืองอยู่เป็นอันหนึ่งอันเดียวไว้”

พระบรมราชาวาทพระราชทานแก่
ผู้นำเยาวชน และเจ้าหน้าที่
ณ ศาลาดุสิตาลัย
วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๑๔

พัฒนาคือสร้างสรรค์

จุฬารังสรรค์เสริมการเรียนรู้ของชุมชน ปีที่ 13 ฉบับที่ 6 ประจำปี 2562

ขอเชิญชวนร่วม “เดิน วิ่ง แบ่งปัน สานฝันน้อง”

ในกิจกรรม “CDF Charity Run 2019”

ซึ่งด้วยพระราชทาน

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ในวันอาทิตย์ที่ 22 กันยายน 2562

ณ เชื้อนขุนด่านปราการชล จังหวัดนครนายก

CDF CHARITY RUN

เดิน วิ่ง แบ่งปัน

สานฝันน้อง

2019

หน้า
2

CDD Trend

เดิน วิ่ง แบ่งปัน สานฝันน้อง
กองทุนพัฒนาเด็กชนบทในพระราชูปถัมภ์ฯ

หน้า
3

รณรงค์ พหุ.

“ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมหนุนนำ
การพัฒนาของชุมชนด้วย ศอช.ต.”

หน้า
4-5

พัฒนา คือสร้างสรรค์

“ความคิดนำทาง สร้างด้วยสองมือ ยึดถือความดี
สามัคคี เสียสละ ร่วมพัฒนาชุมชน”

Check In ชุมชน

ศอช.ต. กับการบูรณาการแผนชุมชนระดับตำบล

หน้า
6

เติมพลังชุมชน

สังคมผู้สูงอายุ (Aged Society)
กับเทรนด์ธุรกิจที่น่าจับตามอง

หน้า
7

เกล็ดลับสู่ความสุข

สังคมผู้สูงอายุ

หน้า
8

เดิน วิ่ง แบ่งปัน สานฝันน้อง

กองทุนพัฒนาเด็กชนบท ในพระราชูปถัมภ์ฯ

กองทุนพัฒนาเด็กชนบทในพระราชูปถัมภ์ฯ ในปีนี้ กรมการพัฒนาชุมชน
จึงจัดทำโครงการเดิน วิ่ง แบ่งปัน สานฝันน้อง กองทุนพัฒนาเด็กชนบท
ในพระราชูปถัมภ์ฯ “CDF Charity Run 2019” ขึ้น เพื่อเป็น

การประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน และจัดหารายได้สมทบกองทุนพัฒนาเด็กชนบท
ในพระราชูปถัมภ์ฯ สำหรับใช้ในการจัดกิจกรรมสนับสนุนและช่วยเหลือเด็กที่ยากจน
และด้อยโอกาสให้ได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามวัย โดยจะแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 FUNRUN 5 KM (400 บาท)

ประเภทที่ 2 MINI MARATHON 10 KM (500 บาท)

ประเภทที่ 3 HALF MARATHON 21 KM (700 บาท)

นอกจากนี้ท่านใดที่ประสงค์จะร่วมสมัคร VIP 1,000 บาท สามารถวิ่งได้
ทุกประเภท

กิจกรรมการเดิน วิ่ง แบ่งปัน สานฝันน้อง ในครั้งนี้ ก้าวแต่ละก้าวของ
ผู้ร่วมกิจกรรมจะมีความหมายและมีความสำคัญ เพราะจุดมุ่งหมายปลายทางมีเส้นชัย
ที่นำไปสู่การได้รับเหรียญรางวัล หรือถ้วยรางวัลเท่านั้น แต่เส้นชัยที่สำคัญซึ่งเป็นชัยชนะ
ของทุกคนคือ **“การได้เห็นเด็กในชนบท ได้รับโอกาสและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น”**

มาร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสานฝันและสร้างโอกาสให้กับเด็ก ๆ ในชนบท
ที่ยากจนและด้อยโอกาสกับ กรมการพัฒนาชุมชน **เดิน วิ่ง แบ่งปัน สานฝันน้อง**
“CDF Charity Run 2019” ในวันอาทิตย์ที่ 22 กันยายน 2562 ในครั้งนี้ ณ เชื้อขุนด่าน
ปราการชล จังหวัดนครนายก นอกจากจะได้ทำบุญเพื่อน้อง ๆ ยังได้เสื้อสวย ๆ
เป็นที่ระลึก สมัครผ่านทาง www.runlah.com/events/cdf19 ตั้งแต่วันที่ 10
กรกฎาคม 2562 เป็นต้นไป แล้วมาร่วมเดิน วิ่ง เพิ่มสุขภาพกาย สุขภาพใจ อิ่มบุญ
ไปด้วยกันนะ

คำว่า **“โอกาสและต้นทุนของชีวิต”** ของคนเราไม่เท่ากัน คำนี้เป็นสิ่งที่เราทุกคน
รู้มาตลอด ต่อให้ไม่เคยรับรู้หรือสัมผัสถึงความยากลำบากด้วยตัวเอง แต่เราทุกคนต่างรับรู้
ได้จากข่าวสารต่าง ๆ ที่ล้นหลามเข้ามาตลอด และสาเหตุหลัก ๆ ของความเหลื่อมล้ำเหล่านั้น
มาจากการขาดโอกาสและต้นทุนชีวิตที่มีต่างกัน อย่างไรก็ตาม เราทั้งหลายในวัยทำงาน
ยังพอมองโอกาสที่จะช่วยขยายโอกาสได้ตามความสามารถของตนเอง แต่สำหรับ **“เด็ก”**
แล้วนั้น **“การมอบโอกาส”** คือสิ่งจำเป็นของการ **“สร้างอนาคต”** ให้พวกเขา

ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการพัฒนาชุมชน ได้จัดตั้งกองทุนพัฒนา
เด็กชนบท ขึ้นในปีเด็กสากล พ.ศ. 2522 เพื่อเป็นกองทุนให้ความช่วยเหลือเด็กก่อนวัยเรียน
ตั้งแต่วัยแรกเกิดถึง 6 ปี ที่ครอบครัวยากจนและด้อยโอกาสให้ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง
และเหมาะสมตามวัย โดยในปี 2536 สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณรับกองทุนพัฒนาเด็กชนบท
ไว้ในพระราชูปถัมภ์ฯ ประกอบด้วยกองทุนพัฒนาเด็กชนบทส่วนกลาง และกองทุน
พัฒนาเด็กชนบทจังหวัด 76 จังหวัด โดยทุกกองทุนได้จัดกิจกรรมเพื่อหารายได้
และนำเงินกองทุนไปใช้ในการทำกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กก่อนวัยเรียนเป็นประจำ
ต่อเนื่องมายาวนานถึง 40 ปี ได้มอบทุนช่วยเหลือเด็กก่อนวัยเรียนที่ยากจน
และด้อยโอกาสในชนบท มาแล้วไม่น้อยกว่า 101,635 คน เป็นเงิน 121,800,000 บาท

ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณต่อสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระ
เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงมีคุณูปการในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
เด็ก เยาวชน ประชาชนในถิ่นทุรกันดารและผู้ด้อยโอกาส และทรงมีพระมหากรุณาธิ

EDITOR'S TALK

บก.ชอคุย

“Connecting the Dots” หรือการเชื่อมต่อจุด ให้เกิดผลลัพธ์เป็นรูปร่าง
เกิดภาพชัด นับเป็นหนึ่งในแนวคิดที่เกิดขึ้นจากสตาร์ทอัพ ผู้ก่อตั้งบริษัท APPLE ที่ผลิต
โทรศัพท์ iPhone ซึ่งหลาย ๆ คนรู้จักดีว่าเป็นแนวหน้าในวงการโทรศัพท์มือถือ
และนวัตกรรมด้านอุปกรณ์ไอที โดยมีสาระสำคัญของแนวคิดที่ว่า การค้นพบจุด (Dot)
หรือสิ่งสมจุด อันเกิดจากประสบการณ์ ยิ่งมีจุดมากเท่าไร เมื่อลากเส้นเชื่อมต่อ
ย่อมทำให้เกิดภาพที่ชัดเจนมากขึ้น อีกทั้ง ความสมบูรณ์ของแต่ละจุด มีส่วนหนุนเสริม
ให้ภาพที่เกิดขึ้นรูปร่างที่สมบูรณ์ที่สุดเช่นกัน

หากมองในมิติของชุมชน ศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล (ศอช.ต.)
ก็เป็นภาพการทำงานที่เชื่อมต่อจุดแต่ละจุดที่มีศักยภาพในตำบล ตั้งแต่ผู้นำท้องที่
ท้องถิ่น กลุ่ม องค์กรต่าง ๆ ซึ่งมีใช่เพียงเชื่อมศักยภาพความเป็นผู้นำของตัวบุคคล
แต่ยังเป็นการเชื่อมสรรพกำลังในคุณค่าและของผู้นำต่าง ๆ เหล่านี้ เชื่อมต่อทั้งในห้วง
ระยะเวลาที่ผ่านมา จนถึงปัจจุบัน เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงบูรณาการเครือข่ายของ
ตำบลให้เกิดภาพที่ชัดเจน ให้เกิดเป็นรูปเป็นร่างที่สมบูรณ์แบบที่สุด ตามศักยภาพที่ตำบล
ที่มีอยู่ตนเอง และหากภาพยังไม่สมบูรณ์ ก็ต้องค้นหาจุดที่จะเติมเสริมต่อภาพการพัฒนา
ให้ครบถ้วน และตรงตามสิ่งที่ตั้งเป้าหมายไว้

ปัจจุบัน ศอช.ต.หลายแห่ง ประสบความสำเร็จในการขับเคลื่อนการพัฒนา
ในระดับตำบลให้เห็นผลได้อย่างเป็นรูปธรรมแล้ว แต่จะเป็นที่ไหน มีการขับเคลื่อนอะไร
และสามารถทำได้อย่างไรนั้น ต้องติดตามอ่านในฉบับนี้ค่ะ

“คอช. คือ เครือข่ายองค์กรภาคประชาชน ที่ส่งเสริมให้คนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง”

“สร้างพลังชุมชน ใช้พลังชุมชน ในการพัฒนาชุมชน” อาจเป็นคำกล่าวของศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชน (คอช.) หรือ “Community Organization Network Center” หรือเรียกโดยย่อว่า “CON Center” ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายภาคประชาชนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรวมพลังระหว่างผู้นำ กลุ่มหรือองค์กรที่มีอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล ในการทำงานร่วมกับผู้ใหญ่บ้าน และคณะกรรมการหมู่บ้าน กำหนดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งประสานการมีส่วนร่วมกับภาครัฐ และภาคประชาชน ในการบริหารจัดการสังคม พัฒนาชุมชน และท้องถิ่น ร่วมกัน มีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนสามารถบริหารจัดการชุมชนได้ด้วยตนเอง สามารถพึ่งตนเองได้และนำไปสู่ชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ปัจจุบันศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชน (คอช.) มีจำนวนทั้งสิ้น 7,834 แห่ง แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล (คอช.ต.) จำนวน 6,880 แห่ง, ศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับอำเภอ (คอช.อ.) จำนวน 878 แห่ง และศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับจังหวัด (คอช.จ.) จำนวน 76 แห่ง

จากปี 2560 กรมการพัฒนาชุมชนได้มุ่งเน้นที่จะยกระดับเศรษฐกิจฐานราก เรื่องการสร้าง “รายได้” ให้แก่ชุมชนโดยการสร้างอาชีพที่เรียกว่า “สัมมาชีพชุมชน” เป็นการสร้างอาชีพบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนได้รับการพัฒนาอาชีพและมีรายได้ โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้นำ กลุ่ม องค์กรต่าง ๆ ในชุมชน ได้ผนึกกำลังทำงานร่วมกันในรูปของเครือข่ายภาคประชาชน โดยใช้ “ศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชน (คอช.)” เป็นกลไกการทำงานร่วมกัน และเป็นเวลานานกว่า 16 ปีแล้ว ที่องค์กรชุมชนที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ในแต่ละพื้นที่เกิดการเชื่อมโยงเกื้อหนุน และเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ช่วยกันแก้ไขปัญหาวิกฤติที่เกิดขึ้นในชุมชน และ คอช. เป็นกลไกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำงานร่วมกันในระดับชุมชน นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน มีการใช้แผนชุมชนเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างสัมมาชีพชุมชน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน

ประโยชน์และคุณค่าของศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชน (คอช.)

- ทำให้เกิดการรวมตัวของผู้นำ กลุ่ม องค์กร “เป็นเครือข่าย” ที่ก่อให้เกิดพลังชุมชน และการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

- “ความเป็นเครือข่ายที่มีคุณภาพ” ของ คอช. ย่อมส่งผลให้ชุมชนเข้มแข็ง
 - “เป็นเครือข่ายแห่งการเรียนรู้” ด้วยตนเอง และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างองค์กรสมาชิก
 - “ คอช. ที่มีศักยภาพ” จะสามารถทำงานเคียงคู่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และทำให้งานของ อปท. มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- ศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชน (คอช.) ถือเป็นองค์กรเครือข่ายภาคประชาชนที่แท้จริง จัดตั้งขึ้นเพื่อรวมพลังระหว่างผู้นำ กลุ่ม องค์กรต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล ในการทำงานร่วมกับผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน กำหนดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งประสานกับภาครัฐ และประชาชน ในการบริหารจัดการชุมชน มีบทบาทหน้าที่ครอบคลุมทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นมิติ ด้านสังคม วัฒนธรรม การเมือง และเศรษฐกิจ มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมาก ที่ทำให้ประชาชนสามารถบริหารจัดการชุมชนได้ด้วยตนเอง สามารถพึ่งตนเองได้ และนำไปสู่ชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน อย่างแท้จริง

พัฒนาคือสร้างสรรค์

สำนักเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน

“ความคิดนำทาง สร้างด้วยสองมือ ยึดถือความดี สามัคคี เสียสละ ร่วมพัฒนาชุมชน”

พื้นที่สาธารณะกว่า 2 ไร่ ที่หมู่บ้านโพธิ์ ตำบลสระโพนทอง อำเภอกะชังบุรีรัมย์ จังหวัดชัยภูมิ ถูกปล่อยให้รกร้างว่างเปล่ามาหลายยุคหลายสมัย แต่ในวันนี้กลับมีคุณค่า สร้างรายได้ให้กับชุมชน ด้วยน้ำพริกน้ำแดงและสายตาที่มองเห็นถึงประโยชน์บนผืนดินของ นายบรรจง ฤาชา ผู้ที่ได้รับความไว้วางใจจากชาวบ้านให้มาทำหน้าที่เป็นกำนันตำบลสระโพนทอง ด้วยความรู้จากหลายด้าน ทั้งนักรบการโรง พนักงานการไฟฟ้า ผู้ใหญ่บ้าน ทำให้กำนันบรรจงนำประสบการณ์ในการทำงานทั้งหมดมาทำให้เกิดประโยชน์ในการทำหน้าที่ของตนเอง ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงาน ทำให้กำนันบรรจงได้รับการยกย่องให้เป็นกำนันดีเด่นเมื่อวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2562 จากผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ เป็นรางวัลที่การันตีความสำเร็จอย่างยอดเยี่ยม

นอกจากนี้กำนันบรรจงยังปลูกสร้างศาลาสัมมาชีพ สร้างฝายจำลอง ร่วมกับชาวบ้านบนพื้นที่สาธารณะ ใช้เป็นศูนย์ประสานงานองค์การชุมชนระดับตำบล หรือ คอช.ต. ใช้เป็นพื้นที่การเรียนรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อฝึกอาชีพ ทำให้ทุกคนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

“ศูนย์ประสานงานองค์การชุมชนระดับตำบลสระโพนทอง หรือ คอช.ต.สระโพนทอง เริ่มต้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 แต่ขาดหายไป แล้วเราก็มารวมกลุ่มก่อตั้งกันใหม่ ผมเป็นกำนันมา 6 ปี

ก่อนหน้านี้หมู่บ้านโพธิ์ ไม่เจริญครับ ผมต้องมาสานต่อผู้นำก่อนหน้าไม่ได้พัฒนาตรงนี้ ก็อยู่ไปเรื่อย ๆ พอผมเข้ามาทำงานได้รู้จักกับพัฒนากรหลายคน ผมเก็บข้อมูลมาเรื่อย ๆ นำมาพัฒนาชุมชนทั้ง ต.สระโพนทอง”

📍 **เปลี่ยนปาร์กร้างให้เป็นฐานเศรษฐกิจพอเพียง**

“เมื่อก่อนบริเวณรอบสระน้ำเป็นป่าหมดเลย สระน้ำก็มีแต่ผักตบชวา เราได้รับการร่วมแรงร่วมใจจากชาวบ้านมาช่วยกันพัฒนาที่ตรงนี้ บริเวณรอบ ๆ สระน้ำเป็นพื้นที่สาธารณะ ประมาณ 2 ไร่ ชาวบ้านสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันจากที่ตรงนี้ได้”

📍 **กำนันสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นหลายด้าน**

“มีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างใน ต.สระโพนทอง อ.กะชังบุรีรัมย์ จ.ชัยภูมิ และในหมู่บ้านโพธิ์เอง ก็มีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างเช่นกันครับ อย่างเช่น วัด เมื่อก่อนไม่มีหีพระขันธ์ ตอนนี้ก็มีแล้ว พื้นที่ป่าสาธารณะก็ใช้ประโยชน์ได้แล้ว”

📍 **แรงบันดาลใจในการพัฒนาชุมชน**

“สิ่งที่เป็แรงบันดาลใจที่สุดคือ ผมเห็นเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยากปลูกผัก และยังเล่นน้ำในสระ พอผู้นำคนเก่าหมดวาระไป ก็ยกที่สาธารณะตรงนี้ให้เด็กทำต่อ แต่เด็กทำไม่ไหว ผมก็เลยมาพูดคุยปรึกษากับคณะกรรมการศูนย์ของโรงเรียน และได้สอบถามชาวบ้านว่าต้องการ

ปลูกผักไหม อยากทำเหมือนเดิมไหม ชาวบ้านก็ต้องการ ผมเลยบอกว่าถ้าอย่างนั้น ผมจะทำก็เลยพาชาวบ้านถางป่า แต่การถางป่าด้วยมือไม่ไหว ต้องมีเครื่องจักร ชาวบ้านก็เลยช่วยกันออกงบประมาณในการจ้างรถแมคโครมาช่วยเคลียร์พื้นที่ และนำผักตบชวาออกจากสระ พอท่านนายอำเภอและท่านผู้ว่าราชการจังหวัดมาพบ ก็เลยตั้งโครงการการกระจายน้ำสูบน้ำจากหลังงานแสงอาทิตย์มาช่วยผมทำมา 2 เดือน ชาวบ้านก็ได้ปลูกผัก เลี้ยงปลาเลี้ยงไก่”

📍 **เกิดความภาคภูมิใจกับผลงานที่ทำ**

“ผมภูมิใจอย่างหนึ่งคือ เราทำ “ศาลาสัมมาชีพ” ขึ้นมาจากน้ำพักน้ำแรงชาวบ้าน บริเวณสวนสาธารณะ ทำแล้วชาวบ้านได้มาทำกิจกรรมร่วมกัน คุยกันตรงนี้ในช่วงเย็น เราสามารถทำที่สาธารณะที่ว่างเปล่าตรงนี้ให้กลายเป็นศูนย์เรียนรู้

เศรษฐกิจพอเพียงขึ้นมาได้ ทุกคนมีแปลงผัก รอบ ๆ สระน้ำเป็นของตัวเอง ชาวบ้านดูแลแปลงผัก ของตัวเองเป็นอย่างดี และยังดูแลแปลงผักข้าง ๆ ในยามที่เพื่อนบ้านไม่ว่างมาดูแลเอง ผักที่ปลูก นำไปใช้ในงานของหมู่บ้าน หรือกินเองในครัวเรือน แต่เราจะไม่ให้ขายเอาเงินไปใช้ส่วนตัว เงินที่ได้ จากการขายผักเราจะเก็บไว้ในกองทุนฯ เพื่อทุกคน ไว้คราวจำเป็นต้องใช้”

📍 ฝายมีชีวิตเป็นอีกหนึ่งโครงการที่เพิ่มเข้ามา

“ตำบลสระโพธิ์ทอง มีทั้งหมด 7 ฝาย ก่อนหน้านี้ เราประสบปัญหาภัยแล้ง พอเริ่มต้นเดือนมีนาคม ถึงเมษายนไม่มีน้ำ ชาวบ้านลงความเห็นว่าจะไปสร้างฝายกัน พอทางอำเภอเปิดอบรมการสร้างฝาย ผมก็คิดว่าผมจะลองไปคุยกับชาวบ้าน คุยกับทีมงาน คณะกรรมการศูนย์ฯ ผู้ใหญ่บ้านเขาก็ไปกับผม 20 คน ผมไปอบรมสร้างฝายเสร็จกลับมาผู้ว่าราชการจังหวัด ให้การบ้านมาเลยว่า ใครที่ไปอบรมสร้างฝายมา ต้องไปสร้างฝายให้เห็น ตอนนั้นผมคิดว่าจะหา อุปกรณ์อย่างไร ทุกอย่างเป็นการเริ่มต้นใหม่หมดเลย ผมก็เลยได้คุยกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เขาก็ให้งบประมาณผมมาซื้อกระสอบ ซื้อทราย แต่ยังไม่ขาดเชือก ขาดไม้ไผ่ ขาดเงิน ขาดแรงงานคน

ขาดอาหาร ก็เลยไปคุยกับชาวบ้านว่าจะทำอย่างไร วันนั้นชาวบ้านประชุมที่บ้านผู้ใหญ่บ้านพอดี หลังประชุมเสร็จชาวบ้านก็ถามว่าพร้อมสร้างฝาย เมื่อไหร่ ผมก็แจ้งไปแล้วก็เริ่มทำฝายกัน พอทำ ฝายแรกเสร็จของที่เหลือก็นำมาสร้างต่อได้อีก 1 ฝาย ในหนึ่งเดือนเราทำฝายได้ 2 ฝาย ทำฝายแล้ว ได้ประโยชน์หลายอย่าง ได้ทำข้าวนาปี ได้ปลูกผัก”

📍 เปลี่ยนขยะเป็นเงินเพิ่มความสะอาดให้ชุมชน

“ขยะเยอะมากครับ ใครกินอะไรเสร็จก็ทิ้ง ผมร่วมกับผู้ใหญ่บ้านและชาวบ้านจัดทำกองทุนขยะ เราทำการประชาสัมพันธ์ว่าใครอยากจะทำสมัคร เป็นสมาชิกบ้าง ตอนแรกมีอยู่ 20 คน เราเก็บขยะ ทุกเดือน เอาขยะมาบริจาค เราไม่ได้กำหนดว่าบ้านไหน จะได้อีกกี่โลกรัม แต่พอได้ค่าขยะเราก็ให้สวัสดิการ เท่ากัน แต่อย่าขาดการจัดการขยะ ภูเขาพลาสติก ถ้าล้างแล้วขายไม่ได้ก็เผาในเตาเผา โดยปกติชาวบ้าน จะแยกขยะ ส่วนที่ขายได้มาแล้ว ในการกำจัดขยะ ก็มี อบต. มาให้ความรู้และดูตามสื่อต่าง ๆ รวมทั้ง พัฒนาการก็ให้คำแนะนำ ส่วนด้านการตลาดกลุ่ม พวกเราทำกันเอง”

📍 การจัดการรายได้จากขยะเพื่อประโยชน์ของทุกคน

“เราเอาเงินที่ขายขยะได้มาฝากธนาคารไว้เป็น เงินกองทุนขยะ เงินที่ได้เราจัดเป็นแบบสวัสดิการ ในรูปแบบการเจ็บป่วย การนอนโรงพยาบาล เด็กแรกเกิด ทุนการศึกษา เราให้ 300 บาท ถ้าเสียชีวิตให้ 500 บาท”

📍 สิ่งที่สร้างความกังวลใจมากที่สุด

“ผมกลัวทางภาครัฐจะไม่สานต่องานที่พวกเราทำ แต่ทุกวันนี้ก็ยังได้รับการดูแลอย่างดี อย่างเรื่อง

เลี้ยงไส้เดือน จากที่ผมไม่เคยรู้ผมก็ได้เรียนรู้ ได้ขาย ปุยไส้เดือน เราขายกิโลกรัมละ 80 บาท ผลิตไม่ทัน ถ้าตัวไส้เดือน กิโลกรัมละ 300 บาท รายได้เราก็นำมา เป็นกองทุนใช้จ่ายภายในศูนย์สัมพันธ์ชุมชน มีชาวบ้านจากหมู่บ้านใกล้เคียงมาดูงานด้วย”

📍 ความสำเร็จของงานสร้างความภูมิใจ

“ผมดีใจครับ ภูมิใจที่ได้ทำให้ชาวบ้าน จากสภาพเก่าที่ไม่มีอะไรทำเลย เราทำสิ่งเก่า กลับคืนมาให้ชาวบ้านได้ทำเป็นชิ้นเป็นอัน เป็นงาน เป็นรายได้ และเรายังช่วยกันปลูกป่าทุกเทศกาล อีกด้วย พุดง่าย ๆ คือผมหมดหวังแล้วครับ ผมไม่ได้ จบลุงที่ทำงานแค่ครั้งนี้ เรียนรู้แค่ครั้งนี้ แต่ผมยัง ไปดูงานจากที่อื่นมาปรับปรุงใช้ควบคู่กับงานที่ผม อดแล้ว”

📍 หลักการทำงานให้สำเร็จ

“เราต้องลงมือทำก่อน เราต้องสร้างความเชื่อมั่น ให้กับทีมงาน ให้ทีมงานมั่นใจในตัวเราว่าเราทำได้ เราทำแล้วเขาเห็นผลงานเขาก็ทำตาม ถ้าเราไม่ทำ แต่กลับไปบอกให้เขาทำ เราก็ถูกตำหนิได้อย่างทำฝาย ผมก็ทำเอง ตอกเสา วางเสา มัดเชือกเอง ถ้าเรา ทำเป็นแล้วเราก็บอกเขาได้ ส่วนมากเรียนรู้ด้วยตนเอง เด็ก ๆ เยาวชนก็มาเรียนรู้ด้วย เขาอยากรู้ บางคน เด็กมากผมก็บอกว่าโตก่อนค่อยมาช่วย ใครที่ไม่มาช่วย ก็ไม่เป็นไร ถึงเขาจะไม่ให้เราแต่เราก็ต้องให้เขา เอื้ออาทรกับเขา”

📍 ตั้งใจลงมือทำ งานทุกอย่างออกมามี

“สำหรับใครที่มีโอกาสมาทำงานเหมือนกับผม ก็อยากจะให้ทำทุกอย่างให้ออกมามี แล้วผลงาน จะเกิดขึ้น ไม่ใช่เรามีโอกาสมาทำงานก็ใช้ชีวิตไปเรื่อย ๆ เราต้องเป็นผู้เสียสละทั้งครอบครัว และทีมงานก็ต้อง แข็งแรง ต้องช่วยกัน ต.สระโพธิ์ทองของเราโชคดี ที่ชาวบ้านมีความซื่อสัตย์ไม่มียาโย ใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย มีความสามัคคี ไม่มีหนี้สินนอกระบบ พุดง่าย ๆ คือ พออยู่ พอกินครับ”

กานันบรรจงได้ถ่ายทอดความสำเร็จด้วยคำพูด รอยยิ้มเล็ก ๆ บนใบหน้า แววตาแห่งความภูมิใจ ความสุขไม่ได้หมายถึง สิ่งที่เราต้องมีย่างมากมาย แต่อาจจะเป็นการได้ใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย อบอุ่น “ศาลาล้อมมาชีพ” ที่ชาวบ้านใช้ทำกิจกรรมร่วมกัน ในหลาย ๆ โอกาส หรือร่วมพูดคุย สนุกสนานกันยามเย็น ก็เป็นเสมือนบ้านหลังที่สองของชาวบ้านสระโพธิ์ทอง จ.ชัยภูมิ

Check In ชุมชน

ศอช.ต.

กับการบูรณาการ

แผน ชุมชน ระดับตำบล

ศูนย์ประสานงานองค์การชุมชน (ศอช.ต.) สระโพธิ์ทอง อำเภอกะเปอร์ สมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ เป็น 1 ใน 76 ศอช.ต. ที่ได้รับรางวัล ศอช.ต. ดีเด่น จากโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง อยู่เย็นเป็นสุข ดีเด่น และกิจกรรมพัฒนาชุมชนดีเด่น ปี 2561 ซึ่งเราไม่มีโอกาสสัมภาษณ์พูดคุยกับท่านบรรจง ฤาชา ท่านตำบลสระโพธิ์ทอง ประธาน ศอช.ต. และเหล่าคณะกรรมการ ศอช.ต. ผู้มีบทบาทสำคัญในการนำพาให้องค์กรได้รับรางวัล โดยบทบาทสำคัญใหญ่ ๆ คือ **การจัดทำแผนชุมชน และการทำฝายมีชีวิต**

เราได้เจาะลึกถึงการ**ทำแผนชุมชน** ในบรรยากาศสบาย ๆ ภายใต้อาคารนาหลังโรงเรียนประถมประจำตำบล ด้านหลังของโรงเรียนเป็นโมเดลฝายชะลอน้ำของครูฝาย เป็นจุดเรียนรู้ของเด็กนักเรียนและผู้เข้าศึกษาดูงานให้เข้าใจ และเห็นประโยชน์ของฝาย โดยเป็นการจำลองฝาย รวมถึงกลไกการทำงานของฝายที่เข้าใจง่าย โดยตั้งอยู่ในพื้นที่สาธารณะของหมู่บ้าน รวมถึงเป็นจุดเรียนรู้การปลูกผักปลอดสารพิษ เศรษฐกิจพอเพียง โดยในบริเวณแปลงผักได้มีการจัดการบริหารระบบน้ำสำหรับแปลงผัก ในรูปแบบจุดกระจายน้ำพลังงานแสงอาทิตย์ลงแปลงเกษตร มีโรงปุ๋ยหมัก ปุ๋ยมูลไส้เดือน มีธนาคารปลาหางนกยูง เพื่อป้องกันไข่เลือดออก โดยจุดนี้เป็นจุดที่ชาวบ้านจะมาปลูกผัก เลี้ยงปลาในบ่อ และใช้ประโยชน์ร่วมกันในพื้นที่แห่งนี้ โดยแปลงผักแต่ละแปลงจะมีป้ายชื่อเจ้าของแปลงปักอยู่ รวมถึงมีการหมักน้ำหมักชีวภาพเพื่อใช้ในชุมชนอีกด้วย

ท่านบรรจงเริ่มเล่าถึงความเป็นมาในการก่อตั้ง ศอช.ต.สระโพธิ์ทอง ว่าตามจริงได้มีการก่อตั้งมานานแล้ว เมื่อประมาณ พ.ศ.2547 แต่เนื่องจากไม่มีคนสานต่อ จึงได้ท่างหายไปสักพัก จากนั้น ในช่วงปี 2550-2551 ได้มีการนำข้อมูล จปฐ. มาวิเคราะห์ เพื่อจัดทำแผนชุมชน พัฒนาการอำเภอกะเปอร์ สมบูรณ์ ได้ชวนท่านและแกนนำหมู่บ้าน มาพูดคุยเพื่อรวมตัวกันรื้อฟื้น ศอช.ต. ให้กลับมาทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพอีกครั้งหนึ่ง โดยลักษณะการทำงานจะเป็นรูปแบบการพูดคุยถึงปัญหา ข้อขัดข้องของแต่ละหมู่บ้าน โดยการส่งเรื่องไปพูดคุยในทุกหมู่บ้าน

กระบวนการขั้นตอน**การทำแผนชุมชน** เป็นแผนที่หมู่บ้านทำเองทุกหมู่บ้านในตำบล โดยมีสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเป็นที่ปรึกษา จากนั้นแต่ละหมู่บ้านจะระบุปัญหา ความต้องการที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ซึ่งหากเป็นโครงการเล็ก ๆ ชาวบ้านดูแลกันเองก็จะดำเนินการแก้ไขเอง ส่วนปัญหาใหญ่เช่นเรื่องถนน ก็จะส่งต่อไป อบต. ดำเนินการให้ โดยเน้นให้มีการทำแผนเพื่อรองรับโครงการที่อาจได้รับในอนาคต จากนั้นส่งต่อมายัง ศอช.ต. เพื่อ ศอช.ต. นำมาจัดลำดับความสำคัญของปัญหาแต่ละหมู่บ้าน วิธีการจัดลำดับความสำคัญคือจัดตามความพร้อมของหมู่บ้าน ความพร้อมในที่นี้ หมายถึงการร่วมแรงร่วมใจ ที่จะช่วยแก้ไขปัญหานั้นหมู่บ้านของคนในหมู่บ้าน จากนั้นก็จัดทำเป็นแผนตำบล ผ่านเวทีที่ ศอช.ต. ดำเนินการ โดยมีการปรับปรุงแผนทุก 1 ปี

ประโยชน์ของแผนชุมชน ที่เห็นได้ชัดที่สุด คือ มีอยู่ครั้งหนึ่ง ท่านผู้ว่าฯ เดินทางมาตรวจฝาย และได้มาเห็น ณ พื้นที่สาธารณะที่ชาวบ้านใช้ร่วมกัน ท่านจึงได้ให้งบประมาณเพื่อพัฒนาต่อยอดผ่านทางโครงการที่เตรียมไว้ในแผนชุมชนที่มีอยู่แล้ว จึงทำให้สามารถดำเนินโครงการได้ทันที ใคร ๆ อาจจะมองว่าเป็นเรื่องบังเอิญที่ทุกอย่างลงตัวพอดี แต่ความจริงแล้วไม่ใช่ ทั้งหมดสามารถเกิดขึ้นได้เพราะการมีแผนชุมชนรองรับไว้ก่อนแล้วนั่นเอง ซึ่งถือเป็นการกระตุ้นให้ตำบลอื่น ๆ เห็นความสำคัญของการทำแผนชุมชนได้เป็นอย่างดี

การรวมพลังสร้างน้ำ สร้างอาชีพ ในรูปแบบการทำฝาย ซึ่งเป็นเรื่องที่ ศอช.ต. ได้รับนโยบายมาจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ทุกตำบลทำฝายที่มีชีวิต ซึ่งท่านบรรจง ประธาน ศอช.ต. ได้มีโอกาสเป็นตัวแทนอำเภอ ร่วมเป็นครูฝาย โดยผ่านการอบรมครูฝาย ซึ่งพื้นที่ในการทำฝายก็ได้มาจากการทำแผนชุมชนของแต่ละหมู่บ้าน ในปัญหาเรื่องน้ำทำการเกษตรนั่นเอง ซึ่งการทำฝายนั้น นอกจากจะต้องเรียนรู้ในเรื่องของโครงสร้างฝายแล้ว ในเรื่องของการประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็สำคัญ เพราะการจะสร้างฝาย 1 จุดนั้น ไม่ใช่จะสามารถทำได้ด้วยคน ๆ เดียว แต่ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากกลุ่ม องค์กรจิตอาสาต่าง ๆ อีกทั้งต้องประสานหน่วยงานรัฐ และภาคเอกชน ในการบริจาควัสดุในการสร้างฝาย เช่น ทราย กระสอบ ไม้ไผ่ ซึ่งฝายที่ทำนั้นเป็นฝายมีชีวิต คือ การทำฝายและปลูกต้นไม้เพื่อให้รากของต้นไม้ช่วยประสาน พยุงกระสอบทรายไว้ เพื่อเพิ่มความแข็งแรง คงทนของฝายให้มากยิ่งขึ้น

หลักการทำงานของ ศอช.ต. ที่คณะกรรมการบริหาร ศอช.ต. ยึดถือเป็นหลักปฏิบัติที่สำคัญ คือ การมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการทำงาน เช่น ร่วมคิด ในการจัดทำแผนชุมชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของคนในชุมชนจริง ๆ รวมถึงการร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ของคนในชุมชน การร่วมพูดคุยหารือในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง และใกล้ชิด ทั้งพูดคุยกันเอง และพูดคุยกับคนในหมู่บ้านและตำบล จะเห็นได้ว่าการทำแผนชุมชนนั้นไม่่ง่าย แต่ทุกอย่างจะผ่านพ้นไปได้เพราะความร่วมมือร่วมใจของผู้คนกลุ่มต่าง ๆ และความสามัคคีของคนในชุมชน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สุขของคนในชุมชนเป็นสำคัญ

(Aged Society) สังคมผู้สูงอายุ

กับเทรนด์ธุรกิจที่น่าจับตามอง

ด้วยองค์ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพและความสามารถทางการแพทย์ที่พัฒนาขึ้นอย่างมาก ประกอบกับคู่แข่งงานในปัจจุบันไม่นิยมมีลูกเท่าไรนัก ทำให้สัดส่วนผู้สูงอายุในสังคมไทยเพิ่มมากขึ้นกระทั่งเปลี่ยนแปลงประเทศไปสู่สังคมสูงวัย (Aging Society) และจากสถิติของมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย ยังได้ประเมินว่าในปี พ.ศ. 2564 ประเทศไทยจะมีจำนวนประชากรสูงวัยสูงถึง 25% ของประชากรทั้งหมดและเข้าสู่ **สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ หรือ Aged Society** คำถามคือแล้วเรื่องดังกล่าวสัมพันธ์กับประเทศไทยอย่างไร?

หากสังเกตให้ดีจะเห็นว่าเมื่อผู้สูงอายุเพิ่มจำนวนมากขึ้น สวนทางกับประชากรวัยรุ่นที่เกิดขึ้นน้อยลง ไทยเริ่มมีแนวโน้มจะประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานวัยหนุ่มสาว ซึ่งแน่นอนว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปโดยสิ้นเชิง ซึ่งส่งผลต่อเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างมาก แต่ในขณะเดียวกัน การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุยังส่งผลให้เกิดพื้นที่ว่างทางการตลาดอีกมากมาย และนับเป็นเวทีการลงทุนที่น่าจับตามอง

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

ดูเหมือนจะเป็นเทรนด์ที่เกิดขึ้นเพื่อรองรับสังคมสูงวัยทั่วโลก เหล่าธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มักมองหาทำเลที่เหมาะสมในการตั้งคอมมูนิตีสำหรับผู้สูงอายุเพื่อใช้ชีวิตหลังเกษียณ ออกแบบบ้านพักอาศัยให้มีอุปกรณ์ช่วยเหลืออย่างครบครัน ซึ่งจุดนี้เองที่จะทำให้ธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ของแต่งบ้าน เติบโตขึ้นตามไปด้วย

ขณะเดียวกันในแต่ละคอมมูนิตียังสามารถเปิดให้บริการทางการแพทย์สำหรับดูแลผู้สูงอายุ ในยามฉุกเฉิน รวมถึงร้านอาหาร ซูเปอร์มาร์เก็ต และสถานที่ออกกำลังกายที่เหมาะสมกับร่างกาย คนวัยเกษียณอีกด้วย

ธุรกิจด้านการวางแผนทางการเงินหลังเกษียณ

ทุกวันนี้ผู้คนจำนวนมากเลือกที่จะเก็บหอมรอมริบตั้งแต่วัยทำงาน เพื่อใช้ดูแลตัวเองหลังเกษียณโดยไม่ต้องเป็นภาระของลูกหลาน ดังนั้นการเก็บออมเงินตั้งแต่วัยทำงานจึงเป็นทางออกที่ดีที่สุด ธุรกิจวางแผนการเงินจึงเป็นอีกธุรกิจที่น่าจับตามองและมีแนวโน้มการเติบโตสูง ทั้งด้านการให้คำปรึกษา การลงทุนแบบกองทุนรวมระยะยาว หรือบัญชีเงินฝากที่พ่วงประกันสุขภาพเอาไว้ เป็นต้น

ธุรกิจด้านการดูแลผู้สูงอายุ

สุขภาพของผู้สูงอายุคือ สิ่งจำเป็นระดับสูงสุดในการมีชีวิตที่ยืนยาวและห่างไกลจากโรคร้าย หากมีการเปิดคอร์สบริการดูแลสุขภาพที่มีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรูปแบบการดูแลสุขภาพทั่วไปหรือการรักษาอาการเจ็บป่วย ตลอดจนบริการประเภทโฮมแคร์ที่มีเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญมาคอยให้การดูแลถึงบ้าน จะช่วยให้ผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัวหรืออาการเจ็บป่วยเฉพาะสามารถพักอยู่กับบ้าน แต่ยังสามารถได้รับการรักษามาตรฐานเดียวกับสถานพยาบาล เพราะความอบอุ่นจากคนในครอบครัวจะช่วยให้สุขภาพจิตของผู้สูงอายุดีขึ้นด้วย

ธุรกิจอาหารสุขภาพ

คำกล่าวที่ว่า You are what you eat คือคำเปรียบเปรยที่ไม่เกินจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้สูงอายุ การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และเหมาะกับช่วงวัยจะช่วยให้ชีวิตยืนยาวยิ่งขึ้น ฉะนั้น ธุรกิจอาหารสุขภาพจะเป็นอีกธุรกิจที่เติบโตได้อีกมากในยุคสมัยที่คนทุกเพศทุกวัยหันมาใส่ใจตัวเองด้วยอาหารที่ดี ทุกวันนี้จะเห็นได้ว่ามีธุรกิจประเภทที่คอยจัดการเรื่องอาหารให้แก่ผู้บริโภค ตามมื้ออาหารเช้า กลางวัน เย็น และเดลิเวอรี่ให้ถึงหน้าบ้าน ซึ่งจุดนี้เองที่ส่งผลไปถึงธุรกิจบริการส่งอาหารตามบ้านให้เติบโตขึ้นไปพร้อมกัน

ธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ในวัยทำงานการออกเดินทางท่องเที่ยวถือเป็นการเติมพลังชีวิตได้ไม่น้อย สำหรับกลุ่มผู้สูงอายุก็สามารถสร้างสุขภาพดีได้จากการท่องเที่ยวเช่นกัน ในจุดนี้ หากธุรกิจนำเที่ยวเล็งเห็นโอกาส สามารถจัดเส้นทางนำเที่ยวไปยังสถานที่ที่เหมาะสมกับร่างกายของผู้สูงอายุอย่างทริปท่องเที่ยวที่ไม่ต้องใช้พละกำลังในการเดินทางมากเกินไปและมีเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ไว้คอยบริการระหว่างทาง รวมทั้งในทริปนั้นอาจจะมีกิจกรรมสอดแทรก เช่น ฝึกโยคะ หรือการประคบสมุนไพรเป็นตัวอย่าง จะช่วยเพิ่มความน่าสนใจและดึงดูดลูกค้ากลุ่มนี้ได้อีกไม่น้อย

ขอบคุณข้อมูลจาก :

today.line.me, siamturakij.com ,krungsri.com

สังคม ผู้สูงอายุ

จำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น ความต้องการพึ่งพา เพิ่มสูงตาม การดูแลผู้สูงอายุระยะยาว ผลกระทบต่อผู้ดูแล.. ลูกหลานพึงเตรียมพร้อมรับมือ

การรับมือกับสภาวะต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการดูแลผู้สูงอายุ

ด้านร่างกาย

- อาการเหนื่อย เมื่อยล้า
- อาการปวดกระดูก กล้ามเนื้อ
- อาการอ่อนเพลีย นอนไม่หลับ
- ปัญหาสุขภาพ โรคภัยต่าง ๆ

ด้านอารมณ์

- วิตก เครียด หงุดหงิดง่าย
- ท้อแท้ เบื่อหน่าย น้อยใจ เกรงใจ
- ทะเลาะ ทำร้ายผู้สูงอายุ

ด้านเศรษฐกิจ

- ค่าใช้จ่ายเพิ่ม เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าแพมเพิร์ส ค่าจ้างผู้ดูแล ฯลฯ
- ต้องหยุดทำงาน หรือออกจากงาน
- มีหนี้สิน เงินไม่พอใช้

ด้านสังคม

- มีโอกาสพบปะเพื่อนน้อยลง การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ลดลง
- มีปัญหาขัดแย้งกับพี่น้อง ไม่มีเวลาให้ครอบครัว ทะเลาะกับแฟน เลิกกับแฟน
- เดินทางไปไหนไกลไม่ได้

ชุมชน/สังคมของคุณช่วยได้ โดยการร่วมด้วยช่วยกัน

1. ร่วมสนับสนุนการพัฒนา รพ.ส่งเสริมสุขภาพตำบลให้เป็น แหล่งสนับสนุนการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวในชุมชน เช่น การปรับปรุง สิ่งแวดล้อม ฯลฯ
2. สนับสนุนให้เกิดการกำหนดมาตรฐานการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และควบคุมคุณภาพการดูแลทั่วประเทศ เช่น ประเมิน คัดกรอง เพื่อจัดชุดสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ฯลฯ
3. สนับสนุนให้เกิดระบบการพัฒนาศักยภาพผู้ดูแลผู้สูงอายุ ในระบบบริการสุขภาพและในชุมชน
4. ควรมีการออกแบบระบบการดูแลผู้สูงอายุที่มีทางเลือกสำหรับผู้ดูแล และครอบครัวในชุมชน เช่น ศูนย์ดูแลผู้สูงอายุกลางวัน
5. ส่งเสริมให้เกิดการจัดตั้งกองทุนการดูแลผู้สูงอายุในชุมชน โดยการระดมทรัพยากรในชุมชน
6. สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีบทบาทในการดูแล ผู้สูงอายุระยะยาว

ขอบคุณข้อมูลจาก สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข www.hsri.or.th

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของชุมชน
2. เพื่อเป็นการขยายช่องทางสื่อ โดยใช้ชุมชนเป็นห้องเรียนและ วิถีชีวิตในชุมชนเป็นแบบฝึกหัด
3. เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์

คณะที่ปรึกษา

นายนิสิต	จันทร์สมวงศ์	อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน
นายทวีป	บุตรโพธิ์	รองอธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน
นายสมหวัง	พ่วงบางโพ	รองอธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน
นายโชคชัย	แก้วป้อง	รองอธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน
นายอุทัย	ทองเดช	ผอ.สำนักเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน

ที่ปรึกษาคณะทำงาน

ผอ.กลุ่มงานฯ ทุกกลุ่มและหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ
สำนักเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน

บรรณธิการ

นางสาวศนิชา เหล่าชัย ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมการเรียนรู้ชุมชน

กองบรรณาธิการ

นายอนันต์	เลิศแสง	นางชุติมาชนัน	วงศ์คำหาร
นางสาวธวัลรัตน์	เดชบุญมา	นางสาวชลธิชา	เทมวรชาติ
นางสาวพิมพ์ชนา	พิชาพันธ์โกศล	นางสาวสุพัตรา	สอแสง
นางสมพิศ	ปุนจรัส	นางสาวสุติมา	ภูมิแก้ว
นายไพรัตน์	จงรักษา	นายถนอมพงษ์	ดระการเจริญพร
นางกมลณี	วงศ์สว่าง	นางสาวลดา	นพรัตน์
นางสาวสุชาดา	ทศานนท์	นายภาณุมาศ	ตรีสุวรรณ
นางสาวธิภาพรรณ	มีแสงเงิน	นางสาวปรีดา	อำมาลี
นางสาวฉายาลักษณ์	แก้วศรีพจน์	นางสาวจิรภัทร	ทองมาก

สนับสนุนภาพถ่าย :

กองประชาสัมพันธ์ กรมการพัฒนาชุมชน

